РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

15 май 2008 година *

По дело C-442/04

с предмет жалба за отмяна на основание член 230 ЕО, подадена на 21 октомври 2004 г.,

Кралство Испания, за което се явяват г-н E. Braquehais Conesa и г-н A. Sampol Pucurull, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват г-н J. Monteiro и г-н F. Florindo Gijón, в качеството на представители,

ответник,

* Език на производството: испански.

подпомаган от

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н T. van Rijn и г-н F. Jimeno Fernández, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

встъпила страна,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н C. W. A. Timmermans, председател на състав, г-н J. Makarczyk, г-н P. Kūris (докладчик), г-н J.-C. Bonichot и г-жа C. Toader, съдии,

генерален адвокат: г-н Y. Bot,
секретар: г-н R. Grass,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 31 януари 2008 г.

постанови настоящото

Решение

1 Със своята жалба Кралство Испания иска отмяна на членове 1—6 от Регламент (ЕО) № 1415/2004 на Съвета от 19 юли 2004 година относно определяне на максимално допустимото годишно риболовно усилие [другаде в текста: „максимално допустимото годишно ниво на риболовно усилие“] за определени риболовни зони и риболовни полета (ОВ L 258, стр. 1, Специално издание на български език; 2007 г., глава 4, том 7, стр. 215).

Правна уредба

Регламент (ЕО) № 1954/2003

2 Член 4, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 година относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството (ОВ L 358, стр. 59; Специално издание на български език, 2007 г., глава 4, том 7, стр. 237) предвижда, че „Съветът изготвя общностни мерки за определяне достъпа до зоните и до ресурсите и за трайното упражняване на риболовните дейности“. Член 4, параграф 2, буква е) от същия регламент посочва сред тези мерки такива, които са свързани с ограничаване на риболовното усилие, като за един кораб това е продуктът от неговия капацитет и неговата дейност, а за група кораби е сумата от риболовното усилие на всички кораби в групата.

3 Регламент (ЕО) № 1954/2003 на Съвета от 4 ноември 2003 година за управление на риболовното усилие по отношение на определени общностни риболовни зони и рибни ресурси, за изменение на Регламент (ЕО) № 2847/93 и за отмяна на Регламенти (ЕО) № 685/95 и (ЕО) № 2027/95 (ОВ L 289, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 4, том 7, стр. 30) е една от тези мерки, която по смисъла на член 1 от него установява критериите и процедурите за система за управление на риболовното усилие в ICES зони V, VI, VII, VIII, IX и X, както и CECAF участъци 34.1.1, 34.1.2. и 34.2.0.

4 Според съображения 2 и 4 от Регламент № 1954/2003 той по-специално предвижда след изтичането на 31 декември 2002 г. на срока на системата от Акта относно условията за присъединяване на Кралство Испания и Португалската република и промените в учредителните договори (ОВ L 302, 1985 г., стр. 23, наричан по-нататък „Акта за присъединяване“), който определя достъпа до определени зони и ресурси, да адаптира към новата законодателна рамка определени разпоредби от Регламент (ЕО) № 685/95 на Съвета от 27 март 1995 година относно управлението на риболовното усилие по отношение на някои риболовни зони и ресурси на Общността (ОВ L 71, стр. 5; Специално издание на български език, 2007 г., глава 4, том 2, стр. 240) и от Регламент (ЕО)

№ 2027/95 на Съвета от 15 юни 1995 година за създаване на система за управление на риболовното усилие по отношение на определени риболовни зони и ресурси на Общността (ОВ L 199, стр. 1), изменен с Регламент (ЕО) № 149/1999 на Съвета от 19 януари 1999 година (ОВ L 18, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 4, том 5, стр. 39), както и да обезпечи, че в съответните зони общото риболовно усилие на всички нива няма да се повишава.

5 Член 3 от Регламент № 1954/2003, озаглавен „Мерки, засягащи риболова на дънни видове риба и определени черупчести и ракообразни организми“, предвижда следното:

„1. С изключение на зоните, определени в член 6, параграф 1, държавите-членки:

а) извършват оценка на нивата на риболовните усилия, упражнявани от кораби с габаритна дължина равна или по-голяма от 15 метра, като средногодишен резултат за периода 1998—2002 г., за всяка от зоните на ICES и всяка от участъците на CECAF, за които става дума в член 1, относно дънните риболовни полета, с изключение на тези, регламентирани в Регламент (ЕО) № 2347/2002 от 16 декември 2002 г. за определяне на специалните условия за достъп до риболовните полета на дълбоководни запаси и за определяне на съответните изисквания и лова на раковини и миди, рак пустинник, омари, регламентиран в приложението към регламента. Изчислението на риболовното усилие следва да бъде извършено на база измерения риболовен капацитет на даден кораб като инсталирана мощност, изразена в киловати (kW);

б) определят нивото на общото риболовно усилие, съгласно буква а), за всяка зона на ICES и всяка област [другаде в текста: „участък“] на CECAF, по отношение на риболовните полета, посочени в буква а).

[…]“

6 По смисъла на член 4 от Регламент № 1954/2003:

„1. Риболовното усилие на кораби с габаритна дължина 15 метра и по-малко се оценяват глобално за всяка риболовна област или зона, съгласно член 3, параграф 1, за периода 1998 г. до 2002 г.

2. Риболовното усилие на кораби с габаритна дължина 10 метра и по-малко се оценяват глобално за всяка риболовна област или зона, съгласно член 6, параграф 1, за периода 1998 г. до 2002 г.

3. Държавите-членки осигуряват ограничаването на риболовното усилие на тези кораби до нивото, оценено в съответствие с параграфи 1 и 2.“

7 Освен това член 6 от Регламент № 1954/2003 установява специална система за управление на риболовното усилие, приложима за биологично чувствителната зона, затворена от бреговете на Ирландия, за която „държавите-членки оценяват нивата на риболовното усилие, упражнявано от корабите с габаритна дължина от 10 метра и повече, като средногодишни за периода 1998 г.—2002 г., за дънните риболовни полета, с изключение на тези, зададени в Регламент (ЕО) № 2347/2002 и лова на раковини и миди, рак пустинник, омари, и определят допустимото ниво на риболовното усилие за всяка дейност и вид морски организъм.“

8 На последно място, член 11, параграфи 1 и 2 от Регламент № 1954/2003 предвижда, че въз основа на информацията, предоставяна от държавите-членки на Комисията на Европейските общности, последната представя на Съвета на Европейския съюз предложение за регламент, в който да се определи максимално допустимото годишно ниво на риболовно усилие за всяка

държава-членка, както и по отношение на всяка зона и риболовна дейност съгласно членове 3 и 6, и че Съветът, произнасящ се с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, определя тези нива. В приложение на тази разпоредба Съветът приема Регламент № 1415/2004.

Регламент № 1415/2004

9 Регламент № 1415/2004 има следния текст:

„*Член 1*

Предмет

Настоящият регламент постановява максимално допустимото риболовно усилие [да се чете: „максимално допустимото годишно ниво на риболовно усилие“] за всяка държава-членка и за всяка риболовна зона и риболовно поле, определени в членове 3 и 6 от Регламент (ЕО) № 1954/2003.

Член 2

Максимални равнища [другаде в текста: „максимални нива“]

1. Максимално допустимите годишни равнища на риболовното усилие по групи видове, риболовни зони и риболовни полета и по държави-членки, за зоните, посочени в член 3, параграф 1, букви а) и б) от Регламент (ЕО) № 1954/2003, са изложени в приложение I към настоящия регламент.

2. Максимално допустимите годишни равнища на риболовното усилие по групи видове, риболовни зони и риболовни полета и по държави-членки, за зоната, посочена в член 6, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1954/2003, са определени в приложение II към настоящия регламент.

Член 3

Транзитно преминаване през дадена зона

1. Всяка държава-членка създава условия за това, възползването от разпределените норми за риболовното усилие по зони, както са дефинирани в членове 3 и 6 от Регламент (ЕО) № 1954/2003, да няма за последствие по-продължително време на риболов, в сравнение с нивата на риболовното усилие, упражнявано през референтния период.

2. Риболовно усилие, упражнено в резултат от транзитното преминаване на риболовен кораб през зона, в която не е извършвана риболовна дейност през референтния период, няма да бъде използвано за целите на извършването на риболовни дейности в тази зона. Всяка държава-членка отчита отделно този вид риболовно усилие.

Член 4

Методология

Всяка държава-членка осигурява използваният метод за отчитане на риболовното усилие да е същият като метода, използван при оценката на нивата на риболовното усилие съгласно членове 3 и 6 от Регламент (ЕО) № 1954/2003.

Член 5

Съответствие с други схеми [другаде в текста: „системи“] за ограничаване на риболовното усилие

Максимално допустимите годишни нива на риболовното усилие, установени в приложения I и II, не са в противоречие с ограниченията на риболовното усилие, установени по силата на планове за възстановяване или на всяка друга мярка за управление съгласно правото на Общността, при условие че е спазена мярката с най-ниско ниво на риболовно усилие.

Член 6

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

[…]“

Производство и искания на страните

10 Поради това че на 29 януари 2004 г. Кралство Испания подава жалба, вписана в регистъра под номер C-36/04, с която иска отмяна на членове 3, 4 и 6 от Регла-

мент № 1954/2003, на 2 март 2005 г., производството по настоящото дело е спряно до обявяването на решение по тази жалба.

11 С определение на председателя на Съда от 9 март 2005 г. Комисията на Европейските общности е допусната да встъпи в подкрепа на исканията на Съвета в настоящото дело.

12 С Решение от 30 март 2006 г. по дело Испания/Съвет (C-36/04, Recueil, стр. I-2981) Съдът отхвърля жалбата, с която се иска отмяна само на членове 3, 4 и 6 от Регламент № 1954/2003, като приема, че тези разпоредби не могат да бъда отделени от останалите разпоредби на този регламент, поради което жалбата е недопустима.

13 В резултат на това решение и възобновяването на производството по настоящото дело в своята реплика Кралство Испания изрично повдига възражение за незаконосъобразност на Регламент № 1954/2003 и поддържа исканията си за отмяна на членове 1—6 от Регламент № 1415/2004 и осъждане на ответната институция да заплати съдебните разноски.

14 Съветът и Комисията искат жалбата да бъде отхвърлена и Кралство Испания да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

По допустимостта на възражението за незаконосъобразност

Доводи на страните

15 Съветът счита, че повдигнатото от Кралство Испания възражение за незаконосъобразност на Регламент № 1954/2003 е недопустимо, тъй като, от една страна,

е направено със закъснение — в репликата, а не в жалбата — а от друга страна, държавата-членка по никакъв начин не би могла да оспорва действителността на посочения регламент след изтичането на срока, определен в член 230, пета алинея ЕО.

16 Той изтъква от една страна, че съгласно член 42, параграф 2 от Процедурния правилник в хода на производството не могат да се въвеждат нови правни основания и че отхвърлянето на подадената от Кралство Испания жалба с посоченото по-горе Решение по дело Испания/Съвет не може да се счита за ново фактическо обстоятелство по смисъла на тази разпоредба.

17 От друга страна той отбелязва, че ако държава-членка имаше правото да оспорва действителността на регламент на Общността след изтичане на предвидения в член 230, пета алинея ЕО срок, като повдига възражение за незаконосъобразност всеки път, когато някоя институция приеме акт за прилагане на този регламент, това би направило възможно да се оспорват без ограничение във времето общностните актове и техните правни последици и би било в противоречие с целта на сроковете за обжалване, която е да гарантират правната сигурност. Въпреки че Кралство Испания е обжалвало Регламент № 1954/2003 в споменатия срок по посоченото по-горе дело Испания/Съвет и че не става дума за решение, в случая би било уместно да се приложи съдебната практика, според която адресатът на прието от общностните институции решение, което не е обжалвал в предвидения в член 230, пета алинея ЕО срок, не може да се позовава с възражение на незаконосъобразност на това решение, тъй като по отношение на него то е станало окончателно (Решение от 15 ноември 1983 г. по дело Комисия/Франция, 52/83, Recueil, стр. 3707, точка 10, Решение от 9 март 1994 г. по дело TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, Recueil, стр. I-833, точка 13 и Решение от 15 февруари 2001 г. по дело Nachi Europe, C-239/99, Recueil, стр. I-1197, точка 29).

18 Комисията, която встъпва в подкрепа на Съвета и иска жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, изтъква, че Регламент № 1954/2003 и Регламент № 1415/2004, който само прилага предходния регламент, са толкова тясно свързани, че настоящата жалба е само едно, почти буквално повторение на жалбата, по която е постановено посоченото по-горе Решение по дело Испания/Съвет.

Всъщност настоящата жалба била насочена не срещу Регламент № 1415/2004, а по-скоро срещу членове 3, 4 и 6 от Регламент № 1954/2003, тъй като никое от правните основания не посочвало конкретно или пряко Регламент № 1415/2004. В крайна сметка, като е продължило настоящото производство след обявяването на посоченото по-горе Решение по дело Испания/Съвет, Кралство Испания се опитвало да избегне последиците на това решение. Тъй като с последното е отхвърлена жалбата на Испания, настоящата жалба била „безпредметна“.

19 По-нататък, според Комисията жалбоподателят не можел да повдига възражение за незаконосъобразност на акт, срещу който е можел да подаде жалба за отмяна. Нещо повече, това възражение, което не поставя въпрос, свързан с обществения ред, е трябвало да бъде повдигнато изрично още на етапа на жалбата. То било направено след изтичането на срока и въвеждало, в нарушение на член 42 от Процедурния правилник, ново правно основание, а също така изменяло първоначалното искане. С оглед на всички тези съображения Комисията счита, че настоящата жалба трябва да бъде отхвърлена, без да е необходимо делото да се разглежда по същество.

20 Кралство Испания поддържа, че Регламенти № 1954/2003 и № 1415/2004 са пряко свързани от правна гледна точка и че посоченото по-горе Решение по дело Испания/Съвет представлява ново фактическо и правно обстоятелство, установено в хода на производството, така че повдигнатото възражение за незаконосъобразност е допустимо. То добавя, че това възражение не нарушава принципа на правната сигурност, нито принципа на сила на пресъдено нещо, тъй като в определения срок е подало жалба срещу основния регламент и регламента за прилагане и в предходното си решение Съдът не се е произнесъл по същество.

Съображения на Съда

21 Съгласно член 241 ЕО, „[н]езависимо от изтичането на срока, предвиден в пети параграф от член 230, всяка страна може при спор, който засяга регламент,

приет съвместно от Европейския парламент и Съвета, или регламент на Съвета, на Комисията или на [Европейската централна банка], да изтъква основанията, посочени във втори параграф от член 230, за да обоснове пред Съда неприложимостта на този регламент“.

22 От този член следва, че при спор една държава-членка може да оспори законосъобразността на регламент, срещу който не е подала жалба за отмяна преди изтичане на предвидения в член 230, пета алинея ЕО срок. В това отношение следва да се отбележи, че тъй като правото на държавите-членки да подават жалби за отмяна на регламент не е ограничено, ако бъде прието повдигнатото от Съвета и Комисията възражение за недопустимост, според което по същество държава-членка не може да се позовава с възражение на незаконосъобразността на регламент след изтичане на гореспоменатия срок, при положение че е можела да иска отмяната му в този срок, би се стигнало до това да се отрече правото на държавите-членки при спор да възразяват срещу неговата законосъобразност, за да обосноват пред Съда неприложимостта му. Тъй като подобно разрешение, както отбелязва генералният адвокат в точка 61 от своето заключение, противоречи на самия текст на 241 ЕО, който дава това право на „всяка страна“ (вж. Решение от 10 юли 2003 г. по дело Комисия/ЕЦБ, C-11/00, Recueil, стр. I-7147, точка 76), това възражение за недопустимост следва да се отхвърли.

23 Относно направеното от Съвета и Комисията възражение за недопустимост, изведено от късното повдигане от Кралство Испания на възражението за незаконосъобразност, безспорно е, че Кралство Испания е направило изрично това възражение в репликата след обявяване на посоченото по-горе Решение по дело Испания/Съвет, с което се отхвърля подадената от жалбоподателя жалба срещу членове 3, 4 и 6 от Регламент № 1954/2003, макар че, от една страна, за да бъде допустимо, подобно възражение по принцип трябва да е било формулирано в жалбата, а от друга страна, обратно на твърденията на Кралство Испания, отхвърлянето на тази жалба не би могло да се счита за правно или фактическо обстоятелство, установено в хода на производството по смисъла на член 42, параграф 2 от Процедурния правилник (вж. в този смисъл Решение от 1 април 1982 г. по дело Dürbeck/Комисия, 11/81, Recueil, стр. 1251, точка 17).

24 В случая обаче от жалбата е видно, че с нея Кралство Испания иска отмяната на членове 1—6 от Регламент № 1415/2004, които представляват всички разпоредби на този регламент, единствено поради това че с последния се прилагат членове 3, 4 и 6 от Регламент № 1954/2003, чиято законосъобразност то оспорва, като твърди, че тези членове нарушават принципа за недопускане на дискриминация и че като е приел член 6 от последния регламент, Съветът злоупотребил с власт. Като повдига изрично в репликата възражение за незаконосъобразност на целия Регламент № 1954/2003, в негова подкрепа Кралство Испания не въвежда правни основания, различни от вече изтъкнатите в жалбата, по които Съветът е можел да изрази становище в писмената си защита. Следователно възражението за незаконосъобразност на Регламент № 1954/2003 имплицитно, но ясно се съдържа в жалбата, така че възражението за недопустимост, изведено от късното му повдигане, също трябва да се отхвърли.

25 Освен това следва да се отбележи, че силата на пресъдено нещо не е пречка за повдигане от Кралство Испания на възражение за незаконосъобразност на Регламент № 1954/2003. Всъщност тя се отнася само до фактически и правни въпроси, които действително или по необходимост са разрешени със съответното съдебно решение (Решение от 15 октомври 2002 г. по дело Limburgse Vinyl Maatschappij V и др./Комисия, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P—C-252/99 P и C-254/99 P, Recueil, стр. I-8375, точка 44, както и цитираната съдебна практика). Все пак в своето решение по дело Испания/Съвет, посочено по-горе, Съдът не се е произнесъл по законосъобразността на членове 3, 4 и 6 от Регламент № 1954/2003, визирани с повдигнато в настоящото дело възражение за незаконосъобразност, а е отхвърлил исканията за тяхната отмяна по съображение, че са недопустими.

26 От гореизложеното следва, че повдигнатото от Кралство Испания възражение за незаконосъобразност е допустимо и че следва да се разгледат по същество правните основания, изтъкнати в негова подкрепа, които са изведени, на първо място, от нарушение на принципа на недопускане на дискриминация и, на второ място, от злоупотреба с власт.

По основателността на възражението за незаконосъобразност

По правното основание, изведено от нарушение на принципа на недопускане на дискриминация

Доводи на страните

27 Като се позовава на член 12 ЕО и член 34, параграф 2 ЕО, Кралство Испания поддържа, че членове 3, 4 и 6 от Регламент № 1954/2003, приложени с Регламент № 1415/2004, съдържат елементи, които дискриминират испанската риболовна флота спрямо тези на другите държави-членки, тъй като Съветът не е взел предвид специфичното положение на тази флота, произтичащо от Акта за присъединяване. Тези елементи на дискриминация били възприетият в тези членове референтен период за изчисляване на риболовното усилие, както и установяването на границите на биологично чувствителната зона, определена в член 6, параграф 1 от Регламент № 1954/2003.

28 В действителност на първо място, възприетият референтен период 1998—2002 г. съвпадал с период, през който за Кралство Испания се е прилагал установен с Акта за присъединяване преходен режим, изтичащ на 31 декември 2002 г., който е свързан с ограничения в областта на риболова, по-големи от наложените на другите държави-членки. От 1996 г., след преразглеждане на преходната система през 1995 г. с Регламенти № 685/95 и № 2027/95, само испанската риболовна флота трябвало да прилага система, която, от една страна, цели ограничаване на достъпа до зоните ICES V b, VI, VII, VIII a, b, d и e, посочени в член 158 от Акта за присъединяване, а от друга страна, ограничава едновременното присъствие на кораби в чувствителната зона, наречена „Irish Box“, която занапред е частично обхваната от биологично чувствителната зона, определена в член 6, параграф 1, от Регламент № 1954/2003. Следователно, тъй като през референтния период държавите-членки не са били в идентично положение, фактът, че той е взет предвид при изчисляване на риболовното усилие, водел до продължаване на преходните мерки и следователно до основана на гражданство дискриминация.

29 На второ място, установяването на биологично чувствителната зона и процедурата за изчисляване на максимално допустимите годишни нива на риболовното усилие за тази зона били дискриминационни за испанската флота и представлявали явен опит да продължат да се прилагат мерки, аналогични на тези, които са били приложими за предишната Irish Box, също дискриминационни за испанската флота. Изложеното в съображение 7 от Регламент № 1954/2003 основание за установяване на границите на тази зона, а именно наличието на висока концентрация на млади екземпляри на мерлуза в този участък, всъщност служело само да обоснове запазването на тези дискриминационни мерки.

30 Според Съвета ограничаването на риболовното усилие е мярка, която цели да ограничи броя на риболовните дни за някои кораби в определени води, за да допринесе за устойчивостта на рибните ресурси и също така да направи по-ефикасни ограниченията на риболова, установени за определени рибни запаси. Съветът изтъква, че ограничаването на риболовното усилие в зависимост от усилието, реализирано от всяка национална флота, във всяка зона и за всяко риболовно поле за периода 1998—2002 г., определен с Регламент № 1954/2003, се прилага спрямо всички риболовни кораби в Общността, независимо от тяхното гражданство, така че не съществува явна дискриминация, основана на гражданство. Макар да са забранени и всички скрити форми на дискриминация, според Съвета следва все пак да се има предвид съдебната практика, според която една мярка трябва да се счита за дискриминация само ако е произволна, с други думи е необоснована и не почива на критерии от обективен характер (Решение от 15 септември 1982 г. по дело Kind/ЕИО, 106/81, Recueil, стр. 2885, точка 22, Решение от 9 юли 1985 г. по дело Bozzetti, 179/84, Recueil, стр. 2301, точка 34 и Решение от 14 юли 1994 г. по дело Гърция/Съвет, C-353/92, Recueil, стр. I-3411, точка 25). В случая обаче използваният критерий за ограничаване на риболовното усилие, а именно усилието, прилагано през скорошен предходен период, било напълно обосновано, подходящо и пропорционално на преследваната цел.

31 Освен това според Съвета жалбоподателят не установява нито че наложените с Регламенти № 685/95 и № 2027/95 ограничения на риболовното усилие са по-строги от наложените на другите държави-членки, нито че при липса на тези ограничения упражненото от испанските кораби усилие е щяло да бъде по-голямо от действително упражненото в периода 1998—2002 г.

32 Относно ограничаването на риболовното усилие в биологично чувствителната зона, определена в член 6 от Регламент № 1954/2003, Съветът твърди, че специфичното ограничаване на риболовното усилие в тази зона има за цел да предотврати риска от съсредоточаване на риболовното усилие в специфични зони като разглежданата в това производство, в която е налице висока концентрация на млади екземпляри на мерлуза, заради приложимото за големите зони като ICES и CECAF ограничение. Тази зона не съвпадала с Irish Box, тъй като представлявала по-малко от половината на посочения участък, следователно дори да се допусне, че ограниченията, наложени с Регламенти № 685/95 и № 2027/95 на Кралство Испания в последната зона, са по-строги от приложимите към другите държави-членки и че ако не бяха въведени, усилието на испанската флота в тази зона в периода 1998—2002 г. щеше да бъде по-високо, не било установено, че това има отрицателни последици за испанската флота.

33 Като отбелязва, че определеният в Регламент № 1954/2003 начин на изчисляване на риболовното усилие е идентичен за всички държави-членки, Комисията изтъква, че референтният период 1998—2002 г. не води до дискриминация в ущърб на испанската флота. В това отношение тя отбелязва, че докато границите на максималното риболовно усилие са били определени в рамките на установената през 1995 г. система въз основа на теоретични данни, занапред, в изпълнение на Регламент № 1954/2003, максимално допустимото годишно риболовно усилие трябва да се изчислява в зависимост от обективен критерий, а именно действително упражненото през скорошен представителен период риболовно усилие.

34 Относно биологично чувствителната зона Комисията счита, че периодът 1998—2002 г. може валидно да служи за референтен период при изчисляване на риболовното усилие в тази зона, която не съвпада изцяло с Irish Box, тъй като той отразява действително упражненото от испанската флота усилие и по никакъв начин не я уврежда. Тази флота била развила активна дейност в някои съседни на Irish Box зони, днес включени в биологично чувствителната зона, и така упражненото от нея риболовно усилие занапред щяло да се вземе предвид в рамките на усилието, което тя може да осъществява в цялата посочена зона. Впрочем Кралство Испания не представяло никакво доказателство, от което е видно, че границата на риболовното усилие, в сила за Irish Box, водела до намаляване на дейността на нейната флота и че дори последната е достигнала тази граница.

Съображения на Съда

35 Принципът на недопускане на дискриминация, утвърден в член 34, параграф 2 ЕО, изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (вж. Решение от 17 октомври 1995 г. по дело Fishermen's Organisations и др., C-44/94, Recueil, стр. I-3115, точка 46, Решение от 9 септември 2004 г. по дело Испания/Комисия C-304/01, Recueil, стр. I-7655, точка 31 и Решение от 8 ноември 2007 г. по дело Испания/Съвет, C-141/05, Сборник, стр. I-9485, точка 40).

36 В настоящия случай разпоредбите на членове 3, 4 и 6 от Регламент № 1954/2003, на чиято незаконосъобразност се позовава Кралство Испания, са еднакво приложими за всички държави-членки. В частност, референтният период 1998—2002 г., който по силата на тези разпоредби служи за оценка и след това за разпределение на посочените в тях нива на риболовно усилие за риболовните полета и зони, е един и същ за цялата Европейска общност. Следователно ограничаването на риболовното усилие, определено в зависимост от действително упражненото през този период усилие за всяка национална флота в тези зони и риболовни полета, се прилага за всички риболовни кораби на Общността, независимо от тяхната националност. При това положение съдържащите се в тези разпоредби мерки могат да се считат за дискриминационни по отношение на Кралство Испания само ако, от една страна, при приемането на тези разпоредби то се е намирало, както твърди, в положение, различно от това на другите държави-членки, и ако, от друга страна, евентуално не е обективно обосновано Кралство Испания да се подчинява на същата система за управление на риболовното усилие като приложимата за другите държави-членки.

37 В това отношение следва да се установи, че както е посочено в точки 61 и 62 от заключението на генералния адвокат Léger по дело Испания/Съвет, по което е постановено посоченото по-горе Решение от 30 март 2006 г., към които препраща точка 95 от заключението на генералния адвокат в настоящото дело, от присъединяването на Кралство Испания към Европейския съюз до 31 декември 2002 г. за него се прилагат определени ограничения в областта на достъпа до определени зони и рибни ресурси и неговото положение, въпреки

постепенното изравняване с това на другите държави-членки, продължава да има особености до края на този период и следователно през референтния период 1998—2002 г., възприет от разглежданите разпоредби за определяне на риболовното усилие.

38 Всъщност в членове 156—166 от Акта за присъединяване се определя система за достъп до водите на Общността и техните ресурси, като се ограничават възможностите за риболов на испанските кораби в определени зони от водите на Общността. Така член 158 от Акта за присъединяване, посочен от Кралство Испания в неговата жалба, предвижда, че на 300 кораба, указани с техническите им характеристики в поименен списък, съдържащ се в приложение IX към Акта за присъединяване, може да бъде разрешено да извършват риболовната си дейност в зоните ICES V b, VI, VII, VIII a, b и d, и определя условията, които трябва да бъдат спазвани при едновременното присъствие на корабите от този списък в посочените зони. Освен това този член 158 изключва достъпа до Irish Box. Член 166 от Акта за присъединяване уточнява, че определената в членове 156 —164 от същия акт система остава приложима до крайната дата на периода, предвиден в член 8, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 170/83 на Съвета от 25 февруари 1983 година за въвеждане на схема на Общността за опазването и управлението на рибните ресурси (ОВ L 24, стр. 1), т.е. до 31 декември 2002 г. При все това член 162 от Акта за присъединяване предвижда процедура за оценка и адаптиране на тази система, като посочва, че промените, които биха се оказали необходими за адаптирането, влизат в сила на 1 януари 1996 г.

39 Така Съветът приема Регламент (ЕО) № 1275/94 от 30 май 1994 година относно адаптиране на системата, предвидена в главите „Рибарство“ в Акта за присъединяване на Испания и Португалия (ОВ L 140, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 4, том 2, стр. 200), както и Регламенти № 685/95 и № 2027/95, отменени с Регламент № 1954/2003. Член 1 от Регламент № 1275/94 предвижда, че що се отнася до Кралство Испания, считано от 1 януари 1996 г. системата за достъпа до водите и ресурсите, установена в членове 156—166 от Акта за присъединяване, се адаптира и се включва в мерките на Общността, предвидени в членове 3 и 4 от същия регламент, които са приложими за всички кораби на Общността, в съответствие със следващите членове от регламента. Член 3 от същия регламент предвижда, че в съответствие с членове 4 и 8 от Регламент (ЕИО) № 3760/92 на Съвета от 20 декември 1992 г. за установяване на общностна система за рибарството и аквакултурите (ОВ L 389, стр. 1) Съветът приема общностни мерки, определящи условията за достъп до зоните и

ресурсите, които са обект на специфичните правила съгласно членове 156—166 от Акта за присъединяване и че тези мерки трябва да бъдат в съответствие с принципа на неувеличаване на риболовното усилие, нивата на което са установени в членове 158, 160, 164 и 165 от Акта за присъединяване. В съответствие с този член Съветът приема Регламент № 685/95, който считано от 1 януари 1996 г., установява критериите и процедурите за въвеждането на система за управление на риболовното усилие в участъците [другаде в текста: „зоните“] на ICES Vb, VI, VII, VIII, IX и X, както и в зоните [другаде в текста: „участъците“] на CECAF 34.1.1., 34.1.2 и 34.2.0. Впоследствие тази система е установена с Регламент № 2027/95, който определя за всяка държава-членка максимално допустимото риболовно усилие за определено риболовно поле. Що се отнася до Irish Box, член 3, параграф 5 от Регламент № 685/95 предвижда, че съответните държави-членки правят оценка на риболовното усилие в тази зона въз основа на съществуващите за техните кораби нива на дейност, с изключение на тези, които плават под испански флаг, чийто брой в тази зона е ограничен на 40.

40 Следователно, както изтъква Кралство Испания, при приемането на Регламент № 1954/2003 то се е намирало в положение, което е различно от положението на другите държави-членки и се характеризира по-специално с това, че през периода 1998—2002 г. не се увеличават ограничените в Акта за присъединяване възможности за риболов и че броят на испанските кораби, които могат едновременно да се намират в Irish Box, е ограничен до 40.

41 При все това подчиняването на Кралство Испания на същата система за управление на риболовното усилие като приложимата за другите държави-членки, установена с Регламент № 1954/2003, изглежда обективно обосновано. От една страна, тази система предвижда метод за оценка на риболовното усилие, който се основава на обективни данни, а именно риболовното усилие, упражнено действително от всяка държава-членка в съответните зони и риболовни полета в скорошен петгодишен период. От друга страна, тази система има за цел да допринесе за устойчивостта на рибните ресурси, като съгласно съображение 4 от посочения регламент направи така, че общото риболовно усилие на всички нива на съществуващите риболовни усилия да не се повишава.

42 В това отношение следва да се отбележи, че целта да се опазят рибните ресурси и принципът за относителна стабилност на риболовните дейности са определящи за всяка общностна правна уредба в тази област, включително приетата след Акта за присъединяване до приемането на Регламент № 1954/2003, чиято цел е да се интегрира Кралство Испания в общата система на общата политика в областта на рибарството. Така трето съображение от Регламент № 1275/94 гласи, че „новите разпоредби трябва да позволят пълното интегриране на Испания [...] в общата схема [другаде в текста „система“] на общата политика в областта на рибарството и да са в пълно съответствие с acquis communautaire, по-специално по отношение на принципите на относителна стабилност и изключенията от принципа за свободен достъп до водите, както е установено в Регламент (ЕИО) № 3760/92“. По-нататък, в четвърто и пето съображение Регламент № 1275/1994 гласи, че „свободният достъп до водите трябва да бъде съпроводен от надзор над използвания риболовен капацитет, за да се гарантира, че въпросните средства ще бъдат подходящи за наличните рибни ресурси“ и че „тези корекции не трябва да водят до повишаването на общите нива на риболовното усилие за зоните и областите на ICES [Международен съвет за изследване на морето] и CECAF [Комитет по риболова в източната и централната част на Атлантическия океан], както и да третира [да се чете: „нито да засягат“] тези ресурси, които са предмет на налагане на количествени ограничения“. По същия начин трето и четвърто съображение от Регламент № 685/95 гласят, „че е необходимо да се спазват съществуващото равновесие и достиженията на правото на ЕС, по-специално принципът за относителна стабилност“ и да „се гарантира неувеличаването на общите риболовни усилия, които понастоящем се развиват в зоните и ресурсите, обхванати от Акта за присъединяване“.

43 Освен това, що се отнася до биологично чувствителната зона, обект на специална система за управление на риболовното усилие, определена в член 6 от Регламент № 1954/2003, на първо място от преписката по делото е видно, че тази зона не съвпада изцяло с Irish Box, тъй като обхваща половината от последната. При това положение не може да се твърди, че установяването на посочената биологично чувствителна зона и процедурата за изчисляване на максимално допустимото годишно ниво на риболовно усилие за тази зона разкриват опит да се продължи прилагането на мерки, аналогични с тези, които са били приложими за Irish Box. На следващо място, от съображение 7 и от член 6 от Регламент № 1954/2003 е видно, че предвиденото в този член специфично ограничение на риболовното усилие също има за цел опазването на рибните ресурси в зона, в която е налице висока концентрация на млади екземпляри на мерлуза, и че възприетият метод за оценка на нивото на риболовното усилие също се основава на обективен критерий, а именно риболовното усилие, упражнявано от кораби с габаритна дължина 10 метра и повече, като средногодишно за периода 1998—2002 г. за дънните риболовни полета.

44 От това следва, че макар при приемането на Регламент № 1954/2003 Кралство Испания да се е намирало в положение, различно от това на другите държави-членки, не би могло да се счита, че с членове 3, 4 и 6 от този регламент се нарушава принципът на недопускане на дискриминация по отношение на тази държава.

45 Следователно настоящото правно основание трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

По правното основание, изведено от злоупотреба с власт

Доводи на страните

46 Кралство Испания твърди, че истинската цел на установяването на биологично чувствителната зона, предвидена в член 6 от Регламент № 1954/2003, е не да се опазят младите екземпляри на мерлуза, а да продължи дискриминацията по отношение на испанската флота в тази зона. Като се основава на изследване, представено от испанската делегация през май 2003 г., то изтъква, че съществуват и други зони със сходни биологични характеристики и че приемането на този вид мерки, целящи опазването на младите екземпляри на мерлуза, е уредено с Регламент (ЕО) № 850/98 на Съвета от 30 март 1998 година относно опазването на рибните ресурси посредством технически мерки за защита на младите екземпляри морски организми (ОВ L 125, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 4, том 4, стр. 60). Следователно като е приел член 6 от Регламент № 1954/2003, Съветът злоупотребил с власт.

47 По същество Съветът изтъква, че това правно основание е ирелевантно, тъй като Регламент № 1415/2004, който е предмет на настоящата жалба, съдържа само мерки за прилагане на Регламент № 1954/2003 и е приет съгласно предвидената в последния процедура, така че никоя процедура не е избегната.

48 Комисията отбелязва, че фактът, че могат да съществуват други биологично чувствителни зони, или обстоятелството, че могат да бъдат предвидени други мерки, не доказва злоупотреба с власт.

Съображения на Съда

49 Съгласно постоянната съдебна практика даден акт е опорочен поради злоупотреба с власт само ако въз основа на обективни, относими и непротиворечиви доказателства изглежда, че е бил приет с единствената или поне определяща цел да постигне различни от изложените в него цели или да избегне процедура, специално предвидена от Договора за ЕО, за да се противодейства на конкретните обстоятелства (вж. Решение от 13 ноември 1990 г. по дело Fedesa и др., C-331/88, Recueil, стр. I-4023, точка 24 и Решение от 22 ноември 2001 г. по дело Нидерландия/Съвет C-110/97, Recueil, стр. I-8763, точка 137).

50 В настоящия случай обаче Кралство Испания не доказва, че предвидената в член 6 от Регламент № 1954/2003 специална система за управление на риболовното усилие за разглежданата биологично чувствителна зона е приета с единствената или определяща цел за постигане на различна от опазването на младите екземпляри на мерлуза цел. Освен това, както Комисията изтъква и както отбелязва генералният адвокат в точка 102 от своето заключение, обстоятелството, че и друг регламент може да урежда технически мерки за защита на младите екземпляри морски организми, и фактът, че могат да съществуват и други биологично чувствителни зони, не доказват, че Съветът е злоупотребил с власт, като е приел член 6 от Регламент № 1954/2003.

51 Следователно това правно основание също трябва да се отхвърли като необосновано.

52 От всичко изложено по-горе следва, че възражението за незаконосъобразност на Регламент № 1954/2003, повдигнато от Кралство Испания в подкрепа на неговата жалба, трябва да се отхвърли и че тъй като не е изтъкнато никакво друго правно основание, свързано със законосъобразността на Регламент № 1415/2004, посочената жалба трябва да се отхвърли.

По съдебните разноски

53 По смисъла на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Съветът е направил искане за осъждане на Кралство Испания и последното е загубило делото, то следва да бъде осъдено да заплати съдебните разноски. Съгласно параграф 4, първа алинея от същия член Комисията понася направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

3) Комисията на Европейските общности понася направените от нея съдебни разноски.

Подписи